No. 997 Zaterdag 7 Februari 1903. 20ste Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,20.

BUREAU VAN DIT BLAD

PLEIN CONCORDIA N°. 129, PIETERMAAI.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta fl. 2,-- pa tres luna pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl. 10,— pa anja.
Un number sol fl. 0,20.

Curaçao, 6 Februari.

ONZE BEGROOTING
— IN DE —
TWEEDE KAMER.

I.

De behandeling der begrooting van Curaçao in de Kamer is erg tegengevallen. Reeds jaren achtereen werden Suriname en Curaçao in een namiddagzittinkje afgehamerd. Ditmaal echter hadden wij op een degelijke behandeling gehoopt, omdat er in het afgeloopen jaar nog al veel geschreven en gesproken was over de West-Indische Koloniën en de belangstelling daarin grooter scheen geworden. Hebben wij ons bedrogen?

Indien men de Memorie van Toelichting, het Voorloopig Verslag der Rapporteurs en de Memorie van Antwoord nagaat, ziet men, dat onze begrooting ter dege werd onder handen genomen en ernstig bestudeerd. De oorzaak, dat de leden geen blijk konden geven van hun belangstelling ligt, zoo verklaarden zij zelf, in het GEBREK AAN TIJD.

Onze begrooting moest in 't vervolg ongeveer gelijktijdig met de Indische worden behandelen, d. i. vóór de Staatsbegrooting en niet, zooals tot dusverre, daarna. Ten eerste is het redelijker al de koloniën, zoowel van Oost- als van West-Indië, achter elkander te bespreken en ten tweede zou, indien de Staatsbegrooting het laatst kwam, veel nodelooze breedsprakigheid worden vermeden, opdat de leden daardoor niet genoodzaakt zouden zijn na Kerstmis terug te komen. Nu maken zij zich van de behandeling der West-Indiën af; dit moet hun voortaan onmogelijk worden.

Minister Idenburg heeft verklaard, dat de Regeering geneigd is het daarheen te leiden, dat de begrootingen vroeger zullen behandeld worden, maar heel gemakkelijk is dit niet. De Gouverneur zou in dat geval de begrooting ook vroeger moeten indienen en nu kunnen in den Kolonialen Raad de huishoudelijke begrooting moeilijk eerder worden voorgesteld, omdat daarbij rekening moet gehouden worden met de uitkomsten van het vorig dienstjaar. Toch wilde de Minister gaarne nogmaals met den Gouverneur in overleg treden in 't belang eener zorgvuldiger behandeling onzer begrooting in de Kamer.

De begrooting thans onder den hamer van den Voorzitter der Kamer vlug doorgeschoven, werd ook verleden jaar in den Kolonialen Raad *afgehamerd*. Een paar dagen vóór de vergadering hadden de leden de noodige stukken eerst ontvangen, zoodat de begrooting voor 1903 èn in de Kolonie èn in de Kamer bijna niet is besproken. 't Is dubbel jammer, want bij de voorloopige verslagen, lette men in Holland zeer goed op al hetgeen in den Raad over de begrooting, of in het Koloniaal Verslag over den toestand der kolonie door den Gouverneur is gezegd. Vandaar, dat men niet tevreden is met „vage aanwijzingen," of gezegden, die ieder jaar herhaald worden. Men verzocht om betere inlichtingen en juister aangeven van pogingen door ons Bestuur aangewend om in den droevigen toestand verbetering te brengen. Men wil ook volkomen op de hoogte zijn en vraagt vrijmoedig, wat er geworden is van voorstellen, welke verleden jaar zijn aangekondigd en waar nu over wordt gezwegen.

Hoe zorgvuldiger het Koloniaal Verslag hier zal zijn opgemaakt, des te beter het voor ons wezen zal; omdat Holland dan de zaken kennen kan, waarover Het moet oordeelen.

De Begrooting moet vroeger worden ingediend, als men wil, dat zij eerder, en dus ook kalmer en beter, in de Kamer zal worden behandeld. Nogmaals zal de Minister met den Gouverneur in overleg treden of het mogelijk is, dat de Koloniale Raad vroeger gereed zij. Maar dan moeten hier de ontwerpen ook bij tijds, worden opgemaakt en rondgestuurd, opdat de begrooting vroeger dan 15 Juli kan worden verzonden. Indien de stukken eerst medio Juli van hier gaan is het alleszins begrijpelijk, dat zij te laat komen om, door de Rapporteurs en den Minister voorloopig behandeld, reeds bij de Indische begrooting te kunnen aansluiten. In het belang derhalve van onze kolonie moet er een middel worden gezocht om eerder gereed te komen met de berekeningen en de bespreking daarvan.

Algemeene samenwerking zal daartoe noodig wezen, opdat alle statistieken en staten voor ultimo Januari bij den gouverneur zijn ingeleverd en zóó zorgvuldig opgemaakt, dat zij niet teruggezonden, noch verbeterd behoeven te worden. Zoo spoedig mogelijk moet er dan een begin gemaakt worden met de behandeling der begrooting bij den Raad van Bestuur en den Kolonialen Raad. De heeren, wien de belangen der kolonie zijn toevertrouwd, zullen zich in deze maanden wel eenige moeite willen geven om trouw en volhardend te werken en te vergaderen, opdat het mogelijk worde, dat de begrooting vroeg genoeg gereed is, eerder naar Holland verzonden kan worden en aansluite bij de Indische begrooting; eerst dan kunnen wij met reden een ruimere bespreking verwachten. En dit wordt hoog noodig in 't belang onzer kolonie. Er is nu soms geschrapt en bezuinigd en beknibbeld op onze begrooting, wat wel aan discussie onderworpen kon worden en daardoor was misschien veel voorkomen. Want één ding heeft ons in den nieuwen Minister Idenburg vooral getroffen: Z. Exc. toont zich uiterst redelijk. Niets doet hij zonder voldoend motief aan te geven. De begrooting van 1904 kan de niet overgenomen posten opnieuw voorstellen, mits er duidelijk de reden bijstaat, waarom dit weder geschiedde.

Een ieder is overtuigd, dat het inkomen van vele ambtenaren in deze kolonie inderdaad te laag is. De minister, nu kan zelfs de traktementen der rechterlijke ambtenaren niet verhoogen, zoolang door den Gouverneur niet is aangetoond, dat zoodanige verhooging in het belang van de rechtspraak volstrekt noodzakelijk is, en eerst daarna mag hij er aan denken voor andere ambtenaren een traktements-verhooging voor te stellen.

De rechspraak op de eilanden kan en moet verbeterd worden; de laatst voorgevallen feiten op Aruba en St. Martin wijzen duidelijk op een groote leemte. Dat men dus helder en klaar aangeve, waarom er meer geld noodig is om een hooger rechterlijke beambte ook op de eilanden te onderhouden in het belang der rechtspraak zelve.

De samenstelling van het Hof hier op Curaçao is niet zoo volmaakt, dan dat ook hier eenige verbetering gewenscht is. Echter niet zonder verhooging van traktementen. Indien wij den minister goed begrijpen, schijnt elk andere verhooging hierop te moeten wachten; zoolang dit niet is verbeterd, zal het traktement van den gouvernements-secretaris en den administrateur van financiën hetzelfde blijven, hoe billijk die verhooging op zich zelve ook wezen moge, noch

Feuilleton.

UIT KRUGER'S GEDENKSCHRIFTEN.

VI.

De stuwende krachten in het laatste bedrijf van het drama „Zuid-Afrika" waren Rhodes, de Transvaal-Nationale-Unie, Chamberlain en Milner. Wij laten hier volgen wat Kruger zegt over deze mannen, uit wier persoonlijkheid de politiek der laatste jaren is voortgekomen en die Transvaal tot den wanhopigen oorlog hebben gedreven.

Over Rhodes en diens compagnie schrijft Kruger:

Voor het goed begrijpen van de jongste geschiedenis van Zuid-Afrika is de kennis van de „Chartered Company" onmisbaar, en de vermelding daarvan brengt mij van zelf op den man, die het meeste heeft bijgedragen tot de ramp, welke Zuid-Afrika getroffen heeft; de man, die, wat zijne bewonderaars ook mogen zeggen, tot de meest gewetenlooze menschen behoort, die ooit geleefd hebben. Deze man is de vloek van Zuid-Afrika geweest; het is Cecil John Rhodes. Zijn rijkdom had hij gewonnen door diamant-speculaties in Kimberley, en door het vereenigen van de Kimberleysche diamantmijnen had hij zich een grooten invloed in de geldwereld verworven. Later werd hij gekozen tot lid van het Kaapsche Parlement, en eindelijk, in het jaar 1890, werd hij eerste minister in de Kaapkolonie.

Al vroeger had deze man het oog gericht op de binnenlanden van Zuid-Afrika. Door zijn toedoen was de inlijving van het land Gozen en Stellaland in de Kaapkolonie tot stand gekomen. Hij beschouwde namelijk dat gebied als de aangewezen weg naar de binnenlanden van Zuid-Afrika.

Reeds in het jaar 1888 kwam op zijne aansporing een tractaat tot stand tusschen sir Hercules Robinson, den toemaligen Hoogen Commissaris, en het Matabelenhoofd Lobengula. Kort daarna wist hij, door betaling van eene som gelds en het leveren van vuurwapenen, voor zichzelven eene concessie van Lobengula te verkrijgen. Ofschoon die concessie hem alleen het recht gaf om in het land naar goud en andere metalen te zoeken, gebruikte hij die uitsluitend om vasten voet te krijgen in Matabeleland en uitbreiding van de Zuid-Afrikaansche Republiek in die richting te beletten. Zeer spoedig zag hij in, dat hij dit doel alleen zou kunnen bereiken onder bescherming van Engeland, en daarom begaf hij zich naar Engeland tot het verkrijgen van een charter, dat is: een brief of ook order, welke bepaald aangewezen rechten verzekert, in dit geval het recht van eigen bestuur en vastgestelde monopolies. Dit gelukte hem ook zonder veel moeite; want Rhodes ging uit van het denkbeeld, dat men door omkooping verkrijgen kan, wat men door schoone praatjes alleen niet gedaan kan krijgen. Het is ook ontwijfelbaar, dat velen van de hooggeplaatste personen in Engeland aandeel kregen in zijne „Chartered Company."

Rhodes verkreeg zijn charter, hoewel men zou kunnen vragen, welk recht de Engelsche regeering eigenlijk had op het gebied, waarvoor het aan Rhodes den charter verleende, en eene maatschappij werd gevormd met een kapitaal van één millioen pond sterling.

Kort daarop, in het jaar 1890, rustte Rhodes een expeditie uit om „zijn" nieuw gebied in bezit te nemen. Om het protest van den koning der Matabelen, die zich tegen het binnendringen der Rhodes-expeditie verzette, bekommerde hij zich niet. Hij nam Mashonaland in bezit, en bouwde daar eenige forten.

Het bleek evenwel spoedig, dat Mashonaland noch voor landbouw of veeteelt voordeel opleverde, noch als goudland veel beteekende. Hij moest daarom middelen bedenken om zich meester te maken van Matabelenland waar hij meende dat rijke goudvelden zouden te vinden zijn. Tot dat doel moest hij trachten Lobengula in eenen oorlog te wikkelen, en dat gelukte hem maar al te goed.

In Afrika wordt beweerd, dat hij het was, die — namelijk door zijnen gouverneur — aan Lobengula deed berichten, dat de Mashona's vee hadden gestolen en dat Lobengula hem moest tuchtigen. Daarop zond Lobengula terstond een impi [opperhoofd of officier], zooals dat in dergelijke gevallen altijd gebeurde, om vergoeding en boete voor het geroofde te eischen. Rhodes gebruikte nu dat zenden van dien impi als een voorwendsel om de bestraffing van Lobengula te eischen, omdat deze de Mashonna's liet vermoorden. Wat daarvan zij, Rhodes bereikte zijn doel, dat wil zeggen, het kwam tot een oorlog. Dr. Jameson wapende een commando, hetwelk de Matabelen weldra uiteendreef en met maxims bij

het getal beambten op de kantoren worden vermeerderd. Men toone dus aan met klemmende bewijzen, dat de verbetering der justitie hier hoog noodig is. Dit zal niet moeilijk vallen.

(*Wordt vervolgd.*)

HANENGEVECHTEN op St. Martin en nog iets,

Van een gezelschap Amerikaansche touristen is bekend, dat hun verontwaardiging bij het zien van een stierengevecht in Spanje zoo hoog liep, dat zij het circus verlieten en in een Amerikaansch tijdschrift niet weinig de Spaansche wreedheid over den hekel haalden. Deze kortzichtige Yankies vergaten daarbij geheel en al, dat er in hun eigen, zoo opgehemeld vaderland, schietwedstrijden bestaan op duiven, even wreed en demoraliseerend als de stierengevechten in Spanje. Maar wat nu eenmaal van het Roomsch Spanje komt. is uit den booze. Zoo kwam mij niet lang geleden een boek ter hand door een Amerikaan geschreven, smalend op de Spaansche kolonisten, die de Caraïbische Indianen uitgemoord hebben, terwijl de Amerikanen toch niet veel menschlievender gehandeld hebben met hun Indianen.

St. Martin maakt geen uitzondering op deze algemeene kwaal van eenzijdige beoordeeling. Wanneer er sprake is van Sto. Domingo, of andere van een Spaanschen geest doortrokken eilanden in West-Indiën, weet men geen uitdrukking sterk genoeg te vinden om wetten en gewoonten te veroordeelen. En men slaat de handen van verbazing ineen, men haalt het aan als een bewijs van de schuldigste misdadigheid, als iets boven alle beschrijving goddeloos, dat zelfs geestelijken aan hanengevechten deelnemen. En diezelfde critizeurs richten hanengevechten aan en nemen er met de hevigste hartstochtelijkheid aan deel.

Hanengevechten werken demoraliseerend, vooral op een van nature hartstochtelijke bevolking. Hanengevechten worden veroordeeld door meerdere strafwetten, worden veroordeeld door de Goddelijke wet, die ons wreedheid tegen over de dieren verbiedt, worden veroordeeld door ons humaniteitsgevoel, dat elke onnoodige kwelling van een medeschepsel een beleediging acht der menschelijke natuur.

Zoo hebben er de wetgevers in Curaçao en Aruba (Bonaire?) over gedacht en de hanengevechten verboden. In Curaçao zijn ze zelf op particuliere terreinen verboden.

Op ons vooruitstrevend St. Martin ziet men andere dingen. Daar schijnt de wetgever er een ander geweten op na te houden, daar schijnt niet kwaad te zijn wat op Curaçao wel kwaad is, daar schijnen hanengevechten heel onschuldig te zijn. Zoo zou men ten minste wanen, wanneer men verneemt, dat hanengevechten door geen enkele strafwet verboden zijn, ja, waar men soms in de publieke straat getuige kan zijn van spiegelgevechten, bijgewoond door enkele "heeren," of die zich zoo laten noemen. Dit laatste zal wel verboden zijn, maar het heeft hier plaats gegrepen op klaarlichten dag en de politie zal, als gewoonlijk, wel de laatste geweest zijn, die op het tooneel na den strijd verscheen. De politie van St. Martin niet te na gekomen, er is een zeer delicate kwestie van te maken, wel interessant voor een zeker soort publiek, maar te teer om in het openbaar behandeld te worden, en onnoodig ook, zoolang er nog andere wegen open zijn, om den toestand te verbeteren, waaraan groote behoefte bestaat. Wanneer van overheidswege een onderzoek ingesteld werd naar het moreele gedrag van enkele politie-beambten (van andere beambten niet gesproken) op het einde van 1902, zouden er vreemde dingen aan het licht komen, ergernis-gevende toestanden, allergemakkelijkst te verbeteren maar tot zoolang het geheele corps bezoedelend.

Storing van Zondagsrust op St. Martin.

Het is van algemeene bekendheid, dat op de omliggende, grootere Engelsche eilanden, de Zondagsrust in eere gehouden wordt. Dezen eerbied voor den dag des Heeren bezitten de Engelschen van huize uit. Men mag de goede gevolgen hiervan niet gering schatten, ofschoon deze eerbied tot het uiterste gedreven, ook kwade gevolgen kan hebben. Van zelf heeft dit ontzag voor Zondagsrust, op de Engelsche eilanden heerschende, invloed, een weldadigen invloed gehad op de nabijliggende Hollandsche eilanden, St. Martin, Saba en St. Eustatius, waar een specificiek Engelsche godsdienst de heerschende is, wat als de voornaamste oorzaak, nog meer dan de taal, van Engelsche ideeën en neigingen moet aangestipt worden.

Dat de Engelsche taal nog geen Engelsche ideeën meebrengt bewijst Amerika waar Engelsch gesproken wordt, en dat toch niet gezegd kan worden. Engelsch gezind te zijn. Over den invloed van de hier heerschende Engelsche kerkgenootschappen op de politieke stemming der bevolking zou een boek te schrijven zijn en een niet kalme woordenstrijd zou er het eerste gevolg van wezen.

Het voorafgaande verklaart ongetwijfeld de neiging tot Zondagsrust onder de bevolking van St. Martin. Aan dat streven moet tegemoet gekomen worden, het mag nooit tegengewerkt worden. Dit wordt, jammer genoeg, gedaan, zoo dikwijls een steamer zijn honderde pakken en kisten landt in den Zondagmorgen. Een aanzienlijk gedeelte der bevolking van het Hollandsch gedeelte bewonen de stad en is tegen wil en dank getuige van deze hinderlijke storing der Zondagsrust. Het is geen eisch der kooplieden, dat hier op Zondag goederen geland worden, het is slechts het voordeel der Quebec line company, dat gezocht wordt.

Want door zonder goederen te landen hier voorbij te gaan en door te stoomen naar St. Kits, waar Zondag 't ontschepen verboden is, verliest de Maatschappij één dag. Geschiedt dit nu zoo dikwijls, dat er hemel en aarde om bewogen moet worden? Neen, zoo dikwijls komen er geen steamers naar St. Martin, hoogstens zes per jaar, waarvan 2 per jaar op Zondag. Maar juist, dat het zoo zelden geschiedt en er zelfs jaren geweest zijn, dat het niet toegestaan werd, maakt dit lossen op Zondag een opzienbarende gebeurtenis en een meer of min ergerlijk feit.

De laatste maal was het een Noorweegsche steamer, door de Quebec line gecharterd, met een Noorweegsche bemanning. Toen bevel tot lossen gegeven werd in den Zondagmorgen weigerde de bemanning zulks te doen en gaven zij hun verontwaardiging te kennen, dat er op St. Martin, een beschaafd en Christelijk eiland, lieden gevonden worden, die zich tot zulk werk wilden leenen. Er werd gelost door St. Martijnsche bootwerkers van 's morgens 8 tot in den namiddag 6 uur, dus den geheelen Zondag. En men had zoo gemakkelijk kunnen wachten tot den volgenden dag, want dit was juist de verjaardag van den Engelschen koning, waarop in St. Kitts niet gewerkt werd. Zoodoende had de Quebec-line niets uitgewonnen en ons slechts een ergerlijken Zondag bezorgd.

Ingezonden Mededeelingen.

Nieuwsberichten.

Curaçao.

Kerkelijke berichten.

Woensdagmorgen is met het duitsche stoomschip *Scotia* via Colon en St. Thomas hier aangekomen de Hoogeerw. Pater L. Theissling, algemeene Overste van de Paters Dominikanen in Holland en zijn koloniën. Z. H. Eerw. was vergezeld van den Zeereerw. Pater R. Regouin; te samen hebben zij een lange reis gemaakt door Perú en Bolivia en zullen nu eenige werken in deze kolonie doorbrengen. Wij roepen hun van harte welkom toe.

* *
*

Mgr. Dr. Schaepman wilde tot herstel van gezondheid een paar maanden in Italië doorbrengen. De vermoeiende reis was in gezelschap van zijn broeder Ed. Schaepman goed volbracht, sneller zelfs dan men gedacht had, zoodat beide reizigers reeds 31 Dec. ll. te Rome aankwamen. Den volgenden morgen 10 uur was de Doctor reeds in St. Pieter. Z. H. de Paus liet aanstonds vragen naar de gezondheid van zijn vriend en ontving diens broeder den 2den Januari, terwijl Z. H. de beste wenschen uitte voor het herstel van den eminenten Priester en begaafden verdediger der katholieke belangen in Hollands vergaderzalen. De H. Vader hoopte, dat spoedig de zieke op het Vaticaan kon verschijnen. Nauwelijks echter was de heer Ed. Schaepman naar het vaderland weergekeerd of de hartkwaal verergerde zoozeer, dat het kostbare leven bedreigd werd en de zieke de H. Sacramenten der stervenden moest ontvangen. Dit geschiedde op Vrijdag 9 Januari. Dr. Lapponi, lijfarts van den Paus stond met een ander geneesheer den lijder bij, die zeer gelaten was en een voorbeeldig ziekbed

---

honderden neerschoot.

Lobengula moet op zijne vlucht in de nabijheid van Zambesi gestorven zijn. Wat moeten wel de laatste gedachten van dien zwarten potentaat in zijn laatste levensuur geweest zijn over eene zoogenaamde christennatie?

Doch voor een man als Rhodes beteekende dat niets. Hij liet terstond het geheele Matabelenland in alle richtingen doorzoeken om goud op te sporen en toen die onderzoekingen slechts zeer schrale uitkomsten opleverden, rees bij hem het denkbeeld op om zich meester te maken van de rijke goudvelden der Zuid-Afrikaansche republiek, en daarmee tegelijkertijd de republiek zelve in zijn macht te krijgen. Ook die gemeene daad bracht hij later ten uitvoer.

* *
*

Op Rhodes verantwoording komt de rooftocht van 1896, welke den grond gelegd heeft tot het onuitroeibare wantrouwen tusschen de Boeren en de Engelschen. De „Jameson-raid" eindigde bijna als eene comedie.

Juist toen de gisting in Johannesburg haar toppunt bereikt had, kwam president Kruger van zijn gewone jaarlijksche rondreis door de districten te Pretoria terug. Bij gelegenheid van het aanbieden van een adres door een aantal burgers, die bij hem aandrongen op bestraffing van de oproerige elementen, zeide hij: „Men moet aan een schildpad eerst den tijd laten om zijn kop buiten zijn schild te steken, voordat men hem grijpen kan."

Uit die woorden heeft men willen afleiden, dat Kruger van de voorbereiding van Jameson's inval had geweten en dat hij met dien schildpad Jameson bedoelde. Noch Kruger, noch iemand anders van de Transvaalsche bewindslieden had ooit eene dergelijke daad als mogelijk beschouwd, en nog veel minder verwacht.

Wat de president met den schildpad bedoelde, had betrekking op de Nationale Unie, welke voortdurend op de regeering schold, en met geweld dreigde, om voldoening voor hare grieven te verkrijgen. Hij wilde zeggen, dat men die beweging rustig moest laten voortgaan, totdat zij zich eindelijk in haar ware karakter zou vertoonen en hare schuld zoo klaar en duidelijk zou bewezen zijn, dat de regeering de voornaamste leden, alzoo de eigenlijke opoermakers zou kunnen straffen wegens hoogverraad. Bij een te vroegtijdig ingrijpen zouden deze lieden altijd nog kunnen trachten hunne medeplichtigheid te loochenen, en misschien zou hunne schuld ook inderdaad niet voor aller oogen te bewijzen zijn.

had. Dr. LAPPONI gaf niet veel hoop, echter bleef Mgr. SCHAEPMAN tot 13 Januari bij volle kennis, zoodat er nog eene geringe kans bestaat, dat hij dezen hevigen aanval van zijn kwaal wederstaan kon.

Havennieuws.

De heeren EDWARDS, HENRIQUEZ & C°. zonden ons eenige boekjes, waarin de winterroutes der Hamburg–Amerikalijn worden aangegeven. Het bekende jacht *Prinzessin Victoria Luize* zal ook dit jaar onze haven weder bezoeken en 20 Februari a. s. hier aankomen. De reizigers zullen ongeveer 11 uur op ons eiland vertoeven. Dat allen, wien het aangaat, zich beijveren den reizigers van dienst te zijn en hen wederom voorkomend en beleefd behandelen, opdat Curaçao steeds op de reisroute moge vóórkomen als een eiland, dat men gaarne bezoekt. Dat onze kunstnijverheid deze zeldzame gelegenheid benutte om zich bekend en gewild te maken en de rijtuigverhuurders werkelijk mooie punten opzoeken.

Officieele berichten.

Bij Gouvernements-beschikking, is:

1°. de Heer W. A. C. WILLEMSEN, 2e commies ter Administratie van financiën alhier, met ingang van 1°. Februari a. s., bevorderd tot 1e. commies.

2°. bepaald, dat vanaf 27 Jan. ll. alle schepen, komende van Bonaire, wegens het voorkomen van een geval van gele koorts op dat eiland, alhier aan eene quarantaine van veertien dagen zullen worden onderworpen, met inbegrip van de reis.

3°. den Heer A. G. STATIUS MULLER, 2e. commies ten parkette van den Procureur-Generaal, tot herstel van gezondheid, gerekend te zijn ingegaan den 28n. Januari ll., eene maand binnenlandsch verlof verleend.

* *
*

Namens den Heer Gouverneur van Curaçao wordt bekend gemaakt, dat onderstaande landbouwkundige werkjes, uitgegeven door het Imperial Department of Agriculture for the West–Indies te Barbados, dagelijks ter inzage van belanghebbenden ter Gouvernements–Secretarie liggen en door ZijnHoogEdelGestrenge ter lezing zeer worden aanbevolen:

Seedling and other canes in the Leeward Islands 1901—1902.

Seedling and other canes at Barbados 1902.

West–Indian Yams.

General Treatment of Fungoid Pests.

Posterij.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Isaac Baiz é hijos (2), David Baiz, E. y Co., M. J. Cardoze, Adelina U. Debrot, F. de Moor a|b "Suriname". Mevror de Weduke, Nieves G. de Nass, Maria Hoijer, Leonicia Jacobs, Rouwland Pinedo, Elias Penso, é Hijos, Pinedo & Co., Jacob Richardson, C. Winkel & Zonen,

Aangeteekende stukken:

M. Daal, Alfredo P. Guia c|o Domingo A. Carvajal, Padre Fr. A. Erinacus (3), Rowland Pinedo.

Kol. Raad.

De Koloniale Raad is ter gewone vergadering opgeroepen tegen Maandag, den 16n dezer, des avonds te half acht, ter verkiezing van drie candidaatleden ter vervanging van de heeren mr. J. B. GORSIRA, C. A. JONES en R. J. HOIJER, die aan de beurt van aftreden zijn.

(*De Vrijmoedige*)

De Blokkade.

De Mogendheden maken weinig haast met hunne onderhandelingen; ondertusschen blijft de blokkade voortduren.

Reeds den tweeden dag, dat de gevolmachtigde van Venezuela, Mr. BOWEN in Washington was aangekomen, had Frankrijk met hem overeengekomen, dat zijn eischen op dezelfde wijze zou worden ingewilligd als van de verbonden mogendheden en daarom was Frankrijk ook niet handelend opgetreden. Nu blijkt het echter, dat aan de blokkeerende naties een voorrang wordt toegekend, derhalve zal Frankrijk ook onmiddellijk maatregelen nemen om zijn rechten te verdedigen. De Mogendheden blijven echter een voorrang eischen boven de naties, die geen deel namen aan de blokkade. Frankrijk heeft zich nu aangesloten bij Rusland en de V. S. van Amerika. Mr. BOWEN heeft reeds voorgesteld om de 30% van de invoerrechten in La Guaira en Porto Cabello de eerste maand aan Duitschland, Engeland en Italië en de volgende maand aan de niet verbonden mogendheden af te staan en zoo beurtelings ieder een maand totdat de schulden zouden zijn afbetaald, maar dan moest de blokkade onmiddellijk worden opgeheven. Daarop stelde de zaakgelastigde van Engeland voor 20% van de invoerrechten aan de verbonden mogendheden en de overige 10% aan de andere naties af te staan, totdat de schulden waren afgelost. Dit voorstel werd met kracht teruggewezen door Mr. BOWEN, die echter verklaarde, dat Venezuela bereid was het geschil over den voorrang te onderwerpen aan het scheidsgerecht van den Haag. Nu wordt het een moeilijk parket voor de Mogendheden, omdat zij in beginsel het Haagsche Scheidsgerecht reeds hebben aangenomen. Maar er is nog een strohalm. Van het begin af hadden zij geëischt, dat Venezuela goede waarborgen zou geven, dat de schulden zouden worden afbetaald. Zoolang dit niet is geschied, zullen zij de blokkade niet opheffen, noch het scheidsgerecht inroepen. Zij zijn dus weer even ver als in 't begin.

Dankbetuiging.

In dank ontvangen van den heer J. L. TH. HELDEWIER VIGNON een brochure getiteld: Overzicht van de Cultuurgewassen en Boschproducten in verband met Nijverheid en Handel in de Kolonie Suriname, Nederlandsch Guyana, Z. A., door C. J. HERING. Deze titel is compleet en geeft reeds voldoende de groote belangrijkheid aan van dit werkje ook voor onze kolonie. Een kennismaking bevelen wij ten zeerste aan. Genoemd werkje is te bekomen bij den heer HELDEWIER VIGNON tegen f 1,25 per exemplaar. Later hopen wij gelegenheid te vinden een en ander uit dit nuttig werkje aan te halen.

Ons Hof van Justitie.

Niet zonder reden hoort men minder loffelijk spreken over ons Hof van Justitie. Er heerscht groote ontevredenheid, vooral op Aruba. Reeds vier weken geleden is op dat eiland een afschuwelijke misdaad gepleegd en het scheen, alsof het gerechtshof van Curaçao er zich niet mede bemoeide. Aruba werd aan zich zelve overgelaten. De gezaghebber en de ambtenaar van het O. M. moesten maar weten, wat zij te doen hadden. Zij hebben gedaan, wat zij konden in de gegeven omstandigheden, maar zij vooral op de eerste plaats zullen er naar verlangd hebben, dat er een rechter van instructie uit Curaçao komen mocht. Het volk, dat de gewoonte kende van het Hof om bij gewichtige gevallen een rechter te sturen tot onderzoek, het volk werd te leur gesteld en wachtte te vergeefs. Was dit geval dan niet belangrijk genoeg? Vier menschen werden vermoord, er is gestolen en poging gedaan het huis in brand te steken. Eén verdacht persoon was slechts gevangen; maar niemand kon met zekerheid zeggen, dat hij de eenige schuldige was. Er moesten medeplichtigen zijn, misschien liep de eigenlijke moordenaar en hoofdschuldige nog wel vrij rond. Hoezeer de ambtenaren op Aruba hun plicht ook deden, *een rechter van instructie* had meer WAARBORG gegeven, dat de verdachte goed en slim ondervraagd, maar met geen mogelijkheid tot bekentenis te brengen was. Men zou ook geruster geweest zijn, zoo door *gerechtelijk onderzoek* naar de medeplichtigen was gezocht.

Eerst twee dagen na den moord is op aanduiding van een kind de verdachte persoon ondervraagd en gevangen genomen. Tijd dus in overvloed voor de medeplichtigen om te vluchten of alle gevaarlijke bewijzen te vernietigen. En wanneer is het huis der vermoorde, waar zooveel kostbare bewijzen aanwezig moesten zijn, verzegeld? Wij hebben uit goede bron vernomen, dat daags na den moord een ieder daar nog vrijelijk toegang had. Veel kan dus veranderd zijn, waaruit het gerechtelijk onderzoek gemakkelijk bewijzen had kunnen vinden.

Wat heeft nu ons Hof van Justitie in deze gewichtige zaak gedaan? Het heeft den rechter van instructie opgedragen naar Aruba te gaan om het geval te onderzoeken en tot klaarheid te brengen. Deze rechter werd ziek en kon dus zijn opdracht niet vervullen. Een ander lid werd nu aangesteld, doch deze was ook verhinderd. Toen zond het Hof schriftelijk zijn instructie naar Aruba, waarop eindelijk deze week de gevangene hierheen werd gebracht.— Maar zoo had het Hof niet mogen doen. De noodzakelijkheid eenmaal ingezien om een rechter naar Aruba te zenden, had aan dit besluit gevolg moeten worden gegeven. Het Hof had moeten aanhouden, dat zijn opdracht werd uitgevoerd en alle hindernissen weg moeten nemen. Waarom is de gouverneur niet gevraagd hier tusschenbeiden te komen, nu eenmaal aangenomen was, dat de instructie op Aruba *moest* plaats hebben. De gouverneur had uit de gediplomeerden in onze kolonie een rechter–commissaris kunnen benoemen voor dit geval.

Maar het Hof, dat beslissen moet in zaken, waarin de bezittingen, de vrijheid, het leven der burgers moeten beschermd worden, staat zelf zonder bescherming. Het lidmaatschap wordt als een bijbaantje beschouwd, ja, de vacature M. P. CURIEL is nog niet eens aangevuld.

De vierdubbele moord.

Het weinige, dat wij deze week te weten zijn gekomen, wijst alleen op meerdere schuldigen. Op het bed van de weduwe waren zeer veel bloedvlekken, hetgeen duidelijk aantoont, dat zij met den moordenaar geworsteld heeft. Uit den aard der zaak werd zij, als volwassen persoon, het eerst aangevallen. De kinderen moeten zeker iets gehoord hebben en zijn dus door anderen of afgemaakt of vastgehouden. Alles daar in huis duidt aan, dat de moordenaar uiterst kalm is te werk gegaan. De groote bloedplas bij de slaapplaats der kinderen maakt het aannemelijk, dat men de kleinen bedaard heeft laten doodbloeden. In huis verder nergens bloedvlekken en toch is de kist opengebroken en het geld daaruit medegenomen. De moordenaar heeft bloed aan zijn handen gehad, en toch ziet men nergens bloedvlekken dan aan dat blok hout, waarmede de deur werd afgesloten. Men heeft hem geholpen om de kist te openen, een ander heeft de lamp onder het gebinte gezet, een ander heeft het huis moeten sluiten, anders had men meer sporen van bloed ontdekt.

Op Aruba houdt men algemeen, dat er meerdere personen schuldig zijn. Men weet te vertellen, dat eenzelfde persoon 's avonds vóór den moord en daags daarna bij PEDRO is geweest. 't Is te hopen, dat allen, die ook maar iets weten, zoo openhartig mogelijk hun gevoelen aan den gezaghebber of ambtenaar van het O. M. mededeelen. 't Is volstrekt niet noodig, dat dit persoonlijk geschiede. Ook tusschenpersonen, die gewoon zijn met de hooge ambtenaren te verkeeren, kunnen deze vermoedens of geringe aanwijzigingen doen. Dat men toch niet te spoedig iets niet de moeite waard achte om den gezaghebber te zeggen. Door een kleine omstandigheid kan dikwijls een andere aanwijzing kracht krijgen en als bewijs gelden.

Hoe het mogelijk is, dat de verdachte PEDRO niet meer sporen van bloed op zijn kleederen heeft, wordt aldus verklaard, dat hij die kleederen niet aan had bij het misdrijf en zich onmiddellijk na den moord in zee gebaad heeft en toen de kleederen, waarin die kleine bloedvlekjes gezien zijn, heeft aangetrokken. Die kleine vlekken werden dan veroorzaakt door de wonde van zijn vinger, waarin hij had gesneden.

PEDRO, de vermoedelijke dader, is Donderdagnamiddag geboeid hier binnengebracht; hij droeg een bundeltje kleeren bij zich.

Ongelukken.

Een krankzinnige zou van Cerro Colorado in een bootje naar de Playa van Aruba worden overgebracht, maar wist gedurende de reis aan zijn bewakers te ontsnappen, sprong in zee en verdronk, ofschoon de bootslui aanstonds pogingen in 't werk stelden om hem nog te redden.

Gevallen regen.

van 1 — 9	Jan.	0,5 mM.
van 10 — 16	„	11,6 mM.
van 17 — 23	„	0,2 mM.
van 24 — 31	„	2 mM.
	Totaal	14,3 mM.

Electrisch licht.

Namens den Heer Gouverneur van Curaçao wordt het onderstaande tarief hierbij bekend gemaakt:

Tarief voor electrisch licht ten behoeve van particulieren voor het jaar 1903:

Van 1 tot en met 4 lichten	f 2.— per licht.
Meer dan 4 tot en met 19 lichten	„ 1.75 „ „
De lichten daarboven	„ 1.50 „ „

Nederland.

EERSTE KAMER.

Zitting van Vrijdag 9 Januari.

De pretendent-sultan van Atjeh onderwerpt zich. — Het einde van den Atjehoorlog.

Blijkens een zoo juist ontvangen regeeringstelegram, heeft de pretendent–sultan van Atjeh zijn onderwerping aangeboden. Met deze mededeeling, die aan de vergadering van heden een historische beteekenis geeft en dan ook met applaus begroet is, werd de zitting door den Minister van Koloniën geopend.

Buitenland.

Frankrijk.—Den 5den Januari hebben in Frankrijk de verkiezingen plaats gehad voor een derde van den Senaat. Onder de 100, van de 300, leden die aan de beurt van aftreden zijn, behooren nog zes tot de onaftreedbaren. Er waren dus 94 plaatsen periodiek te bezetten, doch hierbij kwamen er nog vier, die door overlijden vacant waren. Belangrijk was deze verkiezing, omdat de uitslag zich al ettelijke maanden geleden raden liet.

De Senaat wordt toch, evenals bij ons de Eerste Kamer, gekozen bij getrapte verkiezingen, d. i. door een tusschenpersoon. Bij ons zijn deze tusschenpersonen de verschillende Provinciale Staten, weet men derhalve hoe dezen zijn samengesteld, dan weet men van welke kleur de gekozenen zullen zijn.

In Frankrijk worden de Senaatleden gekozen door een college, samengesteld uit de Kamerleden van het departement of provincie; de leden van de besturen der districten, waarin de provincie weer is onderverdeeld, en eindelijk de afgevaardigden van de gemeentebesturen uit het departement (provincie). Waar nu deze afgevaardigden reeds vooruit zijn aangewezen kan men vrijwel den uitslag op zijn vingers natellen. De strijd liep hier en daar alleen nog over een paar man.

Men wist dan ook van te voren, dat de uitslag ongunstig zou zijn voor de rechterzijde en gunstig voor het ministerie. De rechterzijde heeft alleen wat in te brengen in de departementen, die o. a. de Cuverville, generaal Mercier, Prevost de Launy en de Lannazelles kozen en enkele departementen in het Oosten, o. a. in dat van de Haute Saone. In 't geheel waren van de 98 zetels 56 in handen der republikeinen en 42 in die der anti-ministerieele partijen. Herkozen zijn van de laatsten 7 conservatieven en 21 Mélinisten, gekozen 5 Mélinisten, totaal dus 33, hetgeen wijst op een verlies van negen zetels, zoo de herstemming niet wat goed maakt.

De premier Combes werd in twee districten gekozen, in zijn district Charente, waar hij 723 van de 1004 stemmen kreeg en op Corsica, dat van politieke kleur veranderend, den aftredende uitwierp en Combes, het hoofd der lijst van gekozenen, niet minder dan 600 van de 774 stemmen gaf. Rouvier, minister van Financiën, die, thans afgevaardigde, liever senator werd, zag zich gekozen in de Alpes Maritimes met 267 van de 395 stemmen. Delcassé, de Minister van buitenlandsche zaken, die niet gecandideerd was, kreeg te Ariége, waarvan hij afgevaardigde is, 197 stemmen, doch is niet gekozen. Maruejouls trok zijn candidatuur in Aveyron in.

Fernand Faure, radicaal, candidaat in Gironde, bij de Kamerverkiezingen door Archdeacon verslagen, leed thans opnieuw de nederlaag tegen Thoumen, een gematigd republikein. Rambond, minister van openbaar onderwijs in het Kabinet Méline, op wien de ministerieelen het erg gemunt hadden, is eveneens uitgevallen. Hanotaux, minister van buitenlandsche zaken in hetzelfde kabinet, die naar men dacht met goede kans zich had candidaat gesteld, heeft de meerderheid niet kunnen halen. De ministerieelen wonnen zetels in Allier twee, Alpes Maritimes één, Ardennes waarschijnlijk één, Charente twee, Charente-inferieure één, Corsica drie, Côte d'or één, Gard één, en Nord één, en verloren zetels in de Alpes Basses één en Aveyron één.

— De doodstraf in Frankrijk. De vrouwenmoordenaar Vidal heeft gratie gekregen. President Loubet heeft de doodstraf veranderd in levenslangen dwangarbeid. Men is nog al verbaasd over deze daad des presidenten, daar pas twee dagen geleden een andere moordenaar, de 24-jarige Bouche, te Rijssel terechtgesteld is. Bouche had een enkele oude vrouw vermoord, terwijl Vidal een tiental moorden op zijn geweten had.

Transvaal. Botha en de la Rey zijn 30 Dec. teruggekeerd, verrukt over den ontvangst hun in Europa ten deel gevallen, maar meer dan ooit belangstellend in de Zuid-Afrikaansche politiek. Zij waren van plan door te reizen om Chamberlain te ontmoeten, maar zij worden opgehouden door de moeilijkheid om een pas te verkrijgen voor de zoons van Fischer.

Schalk Burger heeft een open brief gericht aan de Kaapsche Afrikaanders, waarin hij zegt: "Wij zullen onze regeering toonen, dat de kracht van haar regeering in Zuid Afrika ligt in den Afrikaander, die loyaal zal blijven zoolang er rechtvaardigheid heerscht en zijn rechtmatig deel hem wordt toebedeeld."

— Ds. A. J. Louw van Heidelberg heeft, als vertegenwoordiger van het Kaapsche weduwen- en weezenfonds-comité, in de Transvaal tien en in Transoranje zes wees-inrichtingen gesticht. Men is van plan het fonds zóó te verdeelen, dat ongeveer 300 weezen eruit zullen worden grootgebracht. Van het geld zal tweevijfden aan Transoranje en drievijfden aan de Transvaal worden gegeven.

Men heeft nog moeite om de weezen in handen te krijgen. In de Natalsche concentratiekampen bijv. vond men eenige weezen en kreeg verlof van den superintendant dier kampen om ze naar de wees-inrichtingen te brengen. Later werd dit verlof echter terug getrokken met de bijvoeging, dat men op instructie van Pretoria moest wachten. Geheele weezen (beide vader en moeder overleden) worden niet door den staat afgegeven, tenzij op last van hun behoorlijk aangestelde voogden, en zelfs dan kunnen zij niet buiten de kolonie, waartoe zij behooren, worden genomen. Halve weezen worden afgegeven op last van den nog in leven zijnden ouder. Sommige vaders zijn nog op de eilanden als krijgsgevangenen, en waren dus nog niet in de gelegenheid hun verlangen met betrekking tot de opvoeding hunner kinderen te kennen te geven.

Van iemand, die een reis door Transvaal en de Oranje-kolonie heeft gemaakt, vernam „Ons Land" het volgende omtrent den toestand daar:

„Alleen, die een heenkomen hadden, hebben de concentratiekampen reeds verlaten. Slechts de armen, die niet weten waarheen te gaan of wat te doen zijn nog erin gebleven. Versch geslacht vleesch is in 't geheel niet te krijgen, en alle levensmiddelen zijn bitter duur. Ossen worden door de regeering aan de Boeren verkocht voor f 200 en ezels voor f 270. De prijzen der paarden zijn verschillend. De koopers, die niet contant kunnen betalen, moeten verpand op hun vastgoed of een goeden borg geven. Ongelukkig is het thans verschrikkelijk droog in de binnenlanden. Het gevol is, dat het vee zeer mager is, en men zegt, dat 50 percent van de ossen, die ingevoerd worden, sterft.

Het leven op de dorpen is verschrikkelijk duur. Huishuur is bijna 100 percent hooger dan vóór den oorlog. Al de dorpen zijn stikvol, en de treinen brengen nog dagelijks meer menschen aan.

Te Potchefstoom heeft de regeering grond gekocht en gehuurd voor 20 jaar. Men is van plan dezen grond in perceelen uit te geven aan Engelsche boeren."

In aansluiting hiermede meldt een Reuter-telegram uit Bloemfontein, dat de droogte in de Oranjerivier Kolonie thans ten einde is en het in de meeste districten nog net bij tijds geregend heeft om het planten van mieles mogelijk te maken.

De Boerenleiders besloten, hun „beroep op de beschaafde wereld" voort te zetten, als Chamberlain niet toeschietelijker wordt. M. a. w., Botha en De la Rey dreigen Engeland: ge zult ons ruimer schadevergoeding geven, of weg aan naar Europa terug om als Britsche onderdanen te bedelen, wijl ons nieuwe gouvernement ons in de ellende laat.

Het is reeds gebleken, dat Engeland, hetwelk zeer prat is op zijn nationale eer, niet gaarne voor gierig wordt aangezien.

Misschien dus dat het dreigement helpen zal.

Wat betreft de Transvaalsche en Vrijstaatsche Boeren, die aan den oorlog hebben deelgenomen en geen verlof kunnen krijgen om in hun land terug te keeren, dezen zijn voornemens zich in de Kaapkolonie te vestigen.

Of dit naar den zin zal zijn der Britsche regeering? Op die manier wordt het Boeren-element aan de Kaap alweer versterkt, hetgeen zijnen invloed op het parlement dier kolonie niet missen kan.

Turkije. — Het Engelsche gezantschap te Constantinopel heeft bij de Porte verzet aangeteekend tegen het doorlaten van vier Russische torpedojagers door de Dardanellen naar de Zwarte Zee in September. Die vergunning — zoo heet het in het protest — is een schending van de verdragen, waarbij de Dardanellen voor oorlogsschepen van alle landen gesloten worden. Engeland behoudt zich nu het recht voor om, als de gelegenheid zich opdoet, voor zijn oorlogsschepen een gelijk voorrecht te verlangen.

Het Engelsche protest heeft een slechten indruk en zelfs boosheid in Russche kringen teweeg gebracht, terwijl men in Turksche kringen over de houding van Engeland zeer ontsteld is. Engeland is van meening, dat een oorlogsschip volstrekt niet ophoudt oorlogsschip te zijn als het ontwapend is en een handelsvlag hijscht, en dit is wat Rusland gedaan heeft om voor de vier torpedojagers doorlating te verkrijgen. Rusland hield vol, dat een ongewapend schip niet als een oorlogsschip beschouwd kon worden. Op aandrang van Rusland had de Porte zich ten slotte bij die opvatting neergelegd en de schepen in September laten passeeren.

Marokko. — In Marokko ziet de toestand er weer minder gunstig uit Volgens de laatste berichten is de broeder van den Sultan, Moeley Mohamed, met wien hij zich tot groote vreugde der bevolking had verzoend, wederom in hechtenis genomen. Het schijnt dat het volk in hem meer vertrouwen stelde dan in den Sultan en de eerste had beloofd zijn broeder aan Europeesche invloeden te zullen onttrekken. Men had hem daarom reeds als Sultan willen uitroepen.

Het volk is bovendien zeer ontevreden over wat het noemt de werkeloosheid van den Sultan tegenover de rebellen. Het zou willen dat de vorst hen in het open veld tegemoet ging, om aldus aan een belegering der stad te ontkomen. De Sultan schijnt daarin echter weinig lust te hebben.

De rebellen heeten wapenen uit Frankrijk te krijgen. De Amerikaansche protestantsche zendelingen hebben Fez verlaten, gedwongen door Moeley Mohemmed die zeide den Sultan enkel hulp te willen verleenen als de Sultan alle blanken wegzond.

TIJDTAFEL

van de stoomschepen der "Red D Line" tusschen

NEW-YORK,
PUERTO RICO, VENEZUELA en CURAÇAO.

1903.	Zulia	Caracas	Marcb.	Philad.	Zulia	Caracas
Vertrekt van NEW-YORK	Jan. 3	Jan. 10	Jan. 17	Jan. 24	Jan. 31	Feb. 7
Komt aan te SAN JUAN		15		29		12
Vertrekt van „		16		30		13
Doet CURAÇAO aan		18		Feb. 1		15
Komt aan te LA GUAIRA	10	19	24	2	Feb. 7	16
Vertrekt van „	11	21	25	4	8	18
Komt aan te PTO. CABELLO		23		5		19
Vertrekt van „		28		6		20
Komt aan te CURAÇAO	12	24	26	7	9	21
Vertrekt van „	19	25	Feb. 1	8	16	22
Doet LA GUAIRA aan		26		9		23
„ SAN JUAN „		28		11		25
„ PONCE „	21		4		18	
Komt aan te NEW-YORK	27	Feb. 2	10	16	24	Mrt. 2

Dienst tusschen Curaçao en Maracaibo.

	Zulia	Merida	Marcb.	Merida	Zulia	Merida
Vertrekt van CURAÇAO	Jan. 12	Jan. 19	Jan. 26	Feb. 2	Feb. 9	Feb. 16
Komt aan te MARACAIBO	13	20	27	3	10	17
Vertrekt van „	17	23	31	6	14	20
Komt aan te CURAÇAO	18	24	Feb. 1	7	15	21